

59. Besluit

(ABRvS 18 maart 2015, zaaknummer 201407447/1/A2)

Bij besluit van 24 juni 2013 heeft het NDC het duikcertificaat van appellant bepaald op niveau A3. Bij besluit van 18 oktober 2013 heeft het NDC naar aanleiding van het door appellant daartegen gemaakte bezwaar het niveau van het duikcertificaat tot en met 15 juli 2015 bepaald op A3/B4 en hij tevens binnen vier maanden een praktijktoets moet doen binnen. Bij besluit van 19 februari 2014 heeft het NDC appellant te kennen gegeven dat de door hem afgelegde praktijktoets onvoldoende was en dat het niveau van het duikcertificaat daarom niet wordt verhoogd naar A3/B4. Bij uitspraak van 24 juli 2014 heeft de rechtbank het door appellant tegen de brief van 18 oktober 2013 ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Zij is van oordeel dat het besluit van 18 oktober 2013 niet op rechtsgevolg is gericht, aangezien appellant nog steeds over het duikcertificaat niveau A3/B4 beschikt, zodat geen sprake is van een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb. Appellant betoogt terecht dat de rechtbank ten onrechte tot dat oordeel is gekomen.

Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling behelst het nemen van een besluit op bezwaar als zodanig een publiekrechtelijke rechtshandeling. Anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, is het besluit op bezwaar van 18 oktober 2013 derhalve een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb.

Noot van de redacteur (RBo)

In deze zaak speelt de vraag of de beslissing op bezwaar een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb is. De rechtbank overweegt dat de beslissing op bezwaar geen op enig rechtsgevolg gerichte handeling is, nu appellant nog steeds over duikcertificaat A3/B4 beschikt. Artikel 1:3 Awb spreekt immers over een 'publiekrechtelijke rechtshandeling' die moet zijn gericht op een extern rechtsgevolg, dat volgens de rechtbank in dit geval ontbreekt. De Afdeling kwalificeert de beslissing op bezwaar wel als een besluit. De Afdeling overweegt dat er sprake is van een beslissing op bezwaar. Het is vaste rechtspraak dat een beslissing op bezwaar als zodanig een publiekrechtelijke rechtshandeling is en dus om die reden zonder meer is aan te merken als een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb. Of het bezwaarschrift zelf ontvankelijk was, is voor de ontvankelijkheid van het beroep bij de rechtbank niet van belang. Wel dient de rechtbank te onderzoeken of het betrokken bestuursorgaan bij het

nemen van de beslissing op bezwaarschrift tot een juist oordeel over de ontvankelijkheid van de bezwaren is gekomen. Indien de laatstbedoelde vraag ontkennend moet worden beantwoord, leidt dit tot vernietiging van de beslissing op bezwaarschrift (zie bijvoorbeeld ABRvS 24 januari 1995, «JB» 1995/101 en ABRvS 30 juli 2008, zaaknummer 200708645/1). De Afdeling overweegt vervolgens dat appellant ook belang heeft bij een inhoudelijke beoordeling van zijn beroep omdat aan het besluit van 18 oktober 2014 de voorwaarde was gesteld dat appellant binnen vier maanden een praktijktoets moest doen. Er is met dat besluit niet aan de bezwaren van appellant tegemoetgekomen om welke reden hij ook belang heeft bij de beoordeling van zijn beroep.